

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNST.

BIJDRAGEN VOOR DEZE RUBRIEK
ONDER REDACTIE VAN

J. S. BRUSKE - H. G. PITSCH - W. C. KOLDEWIJN.

Een nabetrachting — tot aanmoediging.

Lees waarde collega, de laatste aflevering van dit tijdschrift — vergelijk haar met de voorgaande en het moet U opvallen, dat er iets veranderd is in ons tandheelkundig standsleven; dat daar een ommekeer plaats grijpt van meer dan gewone, van verblijdende beteekenis: De Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst kwam in haar 1e jaarvergadering bijeen; uit alle hoeken van het land zagen wij de leden samenstromen; een kleine honderd. Een vergadering, die tot Zaterdagavond middernacht en Zondag tot één uur 's middags werd bijgewoond tot aan het eind, met een flink gevulde zaal; dat wil zeggen: met belangstelling, voor elk punt, dat werd behandeld — en voor het woord, dat werd gesproken.

Zeker kan het H. B. met voldoening terugzien op de resultaten van een jaar voorbereidingswerk — van het éérste jaar van het bestaan van de Maatschappij.

Gij hoorde, waarde Collega, die collega's het woord voeren, welke belang stellen in de handhaving en verhooging van het peil van ons beroep en van onzen stand, ieder eigen inzicht ontplooiend. Hoe doelmatig bleek U de maatschappij, als gij zaagt, dat aller meening tegen elkaar kon worden gewogen. Maar bovenal moet het U getroffen hebben — en dat bleek bij de bespreking van bijna elk punt — dat het

gros van de collega's niet slechts — ja menigmaal niet in de eerste plaats — eigen belang vooropstelde, dat niet uitsluitend rekening werd gehouden met eigen sociale en beroepsbelangen, maar dat zich meer en meer het bewustzijn in de rijen der collega's een weg baant, dat wij dóór ons beroep verplicht zijn alles wat wij kunnen, tot het volkswelzijn bij te dragen: het is de Maatschappij, die duidelijk tot bewustzijn doet komen, deze, onze roeping.

De redactie heeft zorg gedragen, dat ruim drie weken na de jaarvergadering, de handelingen in druk verschenen,

1°. om in Uw herinnering al het behandelde te verschenen, en:

2°. de leden op te wekken studie ervan te maken.

Immers het programma, lijvig als het was, werd dank zij de voortreffelijke, vlotte leiding van onzen Voorzitter, met bekwapen spoed in betrekkelijk korten tijd afgedaan — en wel tot aller voldoening; maar, Collega, als gij thuis met aandacht het eene gedrukte woord aan het andere toetst, komt misschien een enkelen keer de lust bij U op in debat te treden. En. . . dat kan! Niet — dat Gij den Voorzitter nogmaals het woord kunt vragen; dat zal, indien er vóór dien tijd geen reden wordt gevonden een buitengewone vergadering uit te schrijven, niet kunnen vóór de volgende jáárvergadering; maar hier, in dit tijdschrift kunt Gij Uw meening kenbaar maken aan alle Collega's in den lande, die natuurlijk allen dit tijdschrift met belangstelling lezen, en U te gelegener tijd zullen zeggen, ook alweer in dit tijdschrift, of Gij het mis hebt met Uw beweren of niet.

Welk nut zulk een gedachtenwisseling kan afwerpen gedurende het geheele jaar?

Hoevele punten behandeld op de jaarvergadering hebben bewezen, dat de vreemdheid, waarmede men vaak tegenover de voorstellen kwam te staan, oorzaak was, dat de oplossing, d. w. z. een bepaald besluit, voorloopig moest worden opgeschort?

Nu weet Gij wel, Collega, dat alle onderwerpen ter afdoening aan handen van bevoegde en bekwame commissiën zijn toevertrouwd. Toch is het den bekwaamsten staatsman zelfs, vaak zeer welkom, stemmen uit het volk te hooren, de meening van velen weergevend. Juist of niet juist, hij, de bekwame, houdt er rekening mede.

En zóó kan ons Tijdschrift zijn de schakel tusschen twee vergaderingen, kenbaar makende dat, wat ons te zamen houdt, gewichtig verband tusschen afdeelingen en leden onzer Maatschappij, spiegel van het peil van ons beroep en ten slotte een prikkel tot ruimer bewustzijn van onze roeping.

M. z. P.
